

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului depus de LTD „Komaksavia Airport Invest”,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de LTD „Komaksavia Airport Invest” împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova privind anularea pct.35 din Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr.2 din 25 februarie 2022,

împotriva hotărârii din 7 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-999/22
NR. PIGD 22-22029103-01-3ra-28092022)*

Pe durata stării de urgență, în funcție de gravitatea situației ce a determinat instituirea acesteia, poate fi restrâns, dacă este cazul, exercițiul unor drepturi sau libertăți ale cetățenilor în conformitate cu art.54 din Constituție; art.5 alin.(1) din Legea nr.212/2004

Curtea de Apel Chișinău, jud. Gh. Mîra, Gr. Dașchevici, A. Bostan

18 februarie 2026

Textul corespunde originalului

examinând în lipsa părților recursul depus de LTD „Komaksavia Airport Invest”

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 1 martie 2022, LTD „Komaksavia Airport Invest” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Parlamentului Republicii Moldova și Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova solicitând:

- anularea art. 2 pct. 15 din Hotărârea Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022 privind declararea stării de urgență, în partea sintagmei ce-1 vizează pe reclamant - „modificarea procedurii de numire în funcție și de destituire a conducătorilor agenților economici”;
- anularea pct. 35 din Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 2 din 25 februarie 2022, adoptată sub imperiul unei prevederi normative lovită de nulitate - art. 2 pct. 15 din Hotărârea Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022 privind declararea stării de urgență, în partea sintagmei - „modificarea procedurii de numire în funcție și de destituire a conducătorilor agenților economici”, precum și cu depășirea limitelor drepturilor acordate prin numita prevedere.

2. În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, LTD „Komaksavia Airport Invest” este actualmente unul din cei 2 asociați ai SC „Avia Invest” SRL care la moment deține 95 % cotă parte din capitalul social al acestei societăți comerciale. Corespunzător, cota-parte de 5 % din capitalul social al SC „Avia Invest” SRL, aparține OAO „Khabarovsky Airport”.

3. Subliniază că SC „Avia Invest” SRL gestionează activele ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău” și a terenului aferent acestuia pe o perioadă de 49 ani, în temeiul contractului de concesiune nr. 4/03 din 30 august 2013 încheiat între Agenția Proprietății Publice, în calitate de concedent și SRL „Avia Invest”, în calitate de concesionar, precum și prestează servicii relevante la nivelul cerințelor și standardelor internaționale, utilizatorilor aeroportului, pasagerilor și altor categorii de utilizatori, inclusiv în baza relațiilor comerciale.

4. La 24 februarie 2022, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Hotărârea nr. 41 privind declararea stării de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova, pentru o perioadă de 60 de zile, având ca premisă situația legată de securitatea regională și pericolul la adresa securității naționale.

5. Potrivit art.2 pct.15 din Hotărârea Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022 privind declararea stării de urgență: „Pe perioada stării de

urgentă, Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova va emite dispoziții în vederea punerii în executare a următoarelor măsuri: modificarea procedurii de numire în funcție și de destituire a conducătorilor agenților economici și ai instituțiilor publice”.

6. *Ad litteram*, prin teza I a art. 2 pct. 15 din Hotărârea Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022 privind declararea stării de urgență, Comisia pentru Situații Excepționale a fost investită cu competența de a modifica procedura de numire în funcție și de destituire a conducătorilor agenților economici. Respectiv, Comisiei pentru Situații Excepționale i s-a dat competența de a interveni în latura reglementării unei noi proceduri de desemnare a conducătorului unei societăți comerciale, fără a se indica la care categorie de agenți economici se referă Hotărârea Parlamentului (cei în care statul deține cotă parte și/sau cei privați).

7. La 25 februarie 2022, după ora 16:00, în mass-media a apărut informația că dl Sergiu Chetaru a fost numit pe 25 februarie curent administrator la SRL „Avia Invest”, pe perioada stării de urgență, după ce Boris Salov a fost suspendat din această funcție. Decizia a fost adoptată în cadrul ședinței Comisiei pentru Situații Excepționale, anunță ministrul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, Andrei Spînu. Potrivit lui Andrei Spînu, „hotărârea este dictată de importanța asigurării securității și ordinii publice și ținând cont de rolul pe care îl are Aeroportul Internațional Chișinău în infrastructura avia a Republicii Moldova”.

8. De asemenea la 25 februarie 2022, după ora 22:00, Sergiu Chetaru s-a prezentat la sediul SRL „Avia Invest” și invocând Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, a anunțat despre faptul că el a devenit administrator al SRL „Avia Invest”, având Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale în formă materializată, care nu era semnată de către emitent, adică de Președintele Comisiei, Prim-ministrul Natalia Gavriliță. Reprezentanții SRL „Avia Invest” au făcut o copie a ultimei pagini a Dispoziției pe care o avea în formă materializată Sergiu Chetaru, iar potrivit pct.35 se indică: „Prin derogare de la prevederile art. 70 al Legii nr.135/2007 privind societățile cu răspundere limitată, se numește în calitate de administrator al SRL „Avia Invest” – dl. Sergiu Chetaru pentru perioada stării de urgență dl. Sergiu Chetaru”.

9. La 26 februarie 2022, pe pagina web oficială a Guvernului Republicii Moldova a fost publicată Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr.2 din 25 februarie 2022.

10. Potrivit pct.35 din Dispoziția în cauză, s-a dispus: „Prin derogare de la prevederile art. 70 al Legii nr.135/2007 privind societățile cu răspundere limitată, se suspendă dl. Boris Salov din funcția de administrator al SRL „Avia Invest” și se numește în calitate de administrator pentru perioada stării de urgență dl. Sergiu Chetaru”.

11. Susține reclamantul că, textul pct.35 din Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr.2 din 25 februarie 2022 publicată pe pagina web oficială a Guvernului diferă esențial de textul pct.35 prezentat de către Sergiu Chetaru în formă materializată pe data de 25 februarie 2022.

12. Consideră că art.2 pct.15 din Hotărârea Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022 privind declararea stării de urgență, în partea sintagmei ce-l vizează pe reclamant - „modificarea procedurii de numire în funcție și de destituire a conducătorilor agenților economici”, reprezintă o ingerință în drepturile asociaților unei societăți comerciale de a-și desemna administratorul, în măsură în care prevederea în cauză este lipsită de claritate și previzibilitate (nu este clar la care categorie de agenți economici se referă Hotărârea Parlamentului - la cei în care statul deține cotă parte și/sau cei privați), nefiind justificată din punct de vedere circumstanțial măsura aplicată în latura pct.35 din Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr.2 din 25 februarie 2022. Or, potrivit art.22 alin.(1) lit. h) din Legea privind regimul stării de urgență, de asediu și de război, nr.212/2004, pe durata stării de urgență, Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova are următoarele atribuții: stabilește regimul special de folosire a spațiului aerian. De aceea, nu vede o justificare plauzibilă de a fi numit un nou administrator al SRL „Avia Invest” în scopul declarat, cel de asigurare a securității și ordinii publice, în măsura în care există o altă măsură mai puțin repercursivă atribuită Comisiei pentru Situații Excepționale, și anume: stabilirea unui regim special de folosire a spațiului aerian.

13. La capitolul dat, reclamantul face referire la opinia Comisiei de la Veneția, potrivit căreia experiența a arătat că cele mai grave încălcări ale drepturilor omului tind să se producă anume în contextul unei situații de urgență, or, statele pot fi predispuse, sub pretextul stării de urgență, să-și folosească puterea de derogare în alte scopuri sau într-o măsură mai mare decât este justificată de exigența situației (Opinia nr. 359/2005 cu privire la protecția drepturilor omului în situațiile de urgență, CDL-AD(2006)015, § 12; Opinia nr. 838/2016 cu privire la proiectul legii constituționale a Franței „Privind protecția Națiunii”, CDL- AD(2016)006, §§ 51, 71).

14. Indică reclamantul că, potrivit art.49 alin.(2) lit. a) din Legea nr. 135/2007 privind societățile cu răspundere limitată, dacă actul de constituire nu prevede altfel, de competența adunării generale a asociaților țin: a) desemnarea și eliberarea înainte de termen a administratorului. La caz, Statutul SRL „Avia Invest” nu prevede derogări de la norma legală privind investirea competenței unui alt organ de a desemna administratorul societății decât Adunarea generală a asociaților.

15. În context, a mai menționat că, potrivit art.74 alin.(2) al Legii nr. 135/2007 privind societățile cu răspundere limitată, în scopul sustragerii de

la obligațiile asumate, nici societatea și nici terții nu sunt în drept să pună la îndoială legalitatea desemnării administratorului sau a altei persoane cu drept de reprezentare a societății dacă această desemnare a fost înregistrată la organul înregistrării de stat.

16. De aceea, prin excluderea competenței adunării generale a asociațiilor agentului economic de a-și desemna administratorul și atribuirea acestei competențe Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, Parlamentul a comis o ingerință sau o limitare a posibilității asociatului (asociațiilor) de a-și administra proprietatea sau activele, prin intermediul organelor de conducere ale agentului economic desemnat anterior (în cazul din speță, administratorul desemnat de asociați este Boris Salov), ceea ce face incident art.46 din Constituție și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană .

17. Susține reclamantul că, conceptul de legalitate și conceptul de preeminență a dreptului într-o societate democratică reclamă ca măsurile care afectează drepturile fundamentale să fie supuse, în anumite cazuri, unei forme de proceduri în contradictoriu, în fața unei autorități independente competente să examineze motivele care au stat la baza aplicării măsurilor limitative și probele relevante. De asemenea amintește că dreptul de proprietate presupune ca orice ingerință în posesia nestingherită a bunurilor să fie însoțită de garanții procedurale, care îi oferă persoanei sau entității vizate posibilitatea rezonabilă de a-și prezenta cazul în fața autorităților responsabile, cu scopul de a contesta, în mod efectiv, măsurile care interferează cu dreptul ei de proprietate, iar o atare garanție oferă reclamantului LTD „Komaksavia Airport Invest”, ca deținător a 95 % cotă parte din capitalul social al SRL „Avia Invest”, a cărui administrator a fost schimbat în condiții de ilegalitate, de a contesta prin intermediul prezentei acțiuni de control normativ, atât actul administrativ normativ de bază - Hotărârea Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022 privind declararea stării de urgență, în partea ce ține de prevederea de la art.2 pct.15, cât și actul administrativ normativ subsecvent al acestuia - Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr.2 din 25 februarie 2022, în partea ce ține de pct.35, considerându-le în primul rând disproporționate în raport cu scopurile legitime declarate de autorități - asigurarea securității și ordinii publice și garantarea administrării corespunzătoare a SC „Avia Invest” SRL.

18. Menționează reclamantul că, în cazul din speță, prin suspendarea dlui Boris Salov din funcția de administrator al SRL „Avia Invest” și numirea în calitate de administrator pentru perioada stării de urgență a dlui Sergiu Chetraru, interesul material al reclamantului „LTD „Komaksavia Airport Invest”, ca deținător a 95 % cotă parte din capitalul social al SRL „Avia Invest” de a gestiona activele ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău” și a terenului aferent acestuia pe o perioadă de 49 ani, în temeiul contractului de concesiune nr. 4/03 din 30 august 2013, este atins, în măsura în care

suspendarea dlui Boris Salov din funcția de administrator al SRL „Avia Invest” își are originea într-o prevedere normativă afectată de claritate și previzibilitate, dar în același timp, cu depășirea împuternicirilor stipulate în teza I-a a art. 2 pct.15 din Hotărârea Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022 privind declararea stării de urgență.

19. În dezvoltarea ultimei aserțiuni, subliniază că Comisia pentru Situații Excepționale a fost investită prin art. 2 pct.15 din Hotărârea Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022 privind declararea stării de urgență, cu competența de a modifica procedura de numire în funcție și de destituire a conducătorilor agenților economici, nu însă de a-l suspenda pe administratorul desemnat de reclamant în loc să edicteze noi reglementări ale procedurii de desemnare a conducătorului unei societăți comerciale, Comisia pentru Situații Excepționale și-a arogat competența de a numi o persoană agreabilă acesteia, urmare a suspendării din funcție a administratorului desemnat prin votul reclamantului.

20. Având în vedere prevederea normativă contestată (art.2 pct.15 din Hotărârea Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022 privind declararea stării de urgență) și ingerința incidentă asupra dreptului de proprietate al asociaților societății comerciale, la caz, măsura de reglementare a folosinței bunurilor (prin numirea administratorului agentului economic de către autoritatea publică - Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova), litigiul în ansamblu intră în domeniul de aplicare al alin.(2) al art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

21. Deoarece transpunerea în practică a normei contestate - art.2 pct.15 din Hotărârea Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022 privind declararea stării de urgență, este realizată prin aplicarea în condiții neclare a posibilității Comisiei pentru Situații Excepționale de a interveni în activitatea privată a agentului economic (în lipsa cărorva criterii de acțiune a autorității publice care ar servi drept garanție pentru agentul economic), fără o reglementare a altor norme corespondente din acte normative aferente, consideră că există un substrat suficient pentru a ajunge la concluzia că sintagma din art.2 pct.15 din Hotărârea Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022 privind declararea stării de urgență, ce-l vizează pe reclamant - „modificarea procedurii de numire în funcție și de destituire a conducătorilor agenților economici”, este lipsită de claritate și previzibilitate. În special, standardul calității legii este afectat prin omisiunea de a stabili în mod expres la care categorie de agenți economici se referă Hotărârea Parlamentului (cei în care statul deține cotă parte și/sau cei privați). Prin urmare, ingerința asupra dreptului de proprietate nu este prevăzută de lege.

22. Reține reclamantul că, art.2 pct. 15 din Hotărârea Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022 privind declararea stării de urgență transpune mot-a-mot prevederea de la art.20 lit. g) al Legii privind regimul stării de urgență, de asediu și de război, nr.212/2004, care prevede că, pe durata stării de

urgență, în funcție de situația concretă, pot fi aplicate următoarele măsuri: modificarea procedurii de numire în funcție și de destituire a conducătorilor agenților economici și ai instituțiilor publice. Întrucât Hotărârea Parlamentului este un act normativ inferior legii organice, Hotărârile Parlamentului în domeniul de referință au menirea de a acoperi întreaga problematică a relațiilor sociale ce constituie obiectul de reglementare.

23. Atenționează reclamantul că, la caz nu se poate vorbi despre previzibilitate în afaceri acolo unde odată elaborate reguli de activitate acestea devin inutile, iar activitatea desfășurată un non sens juridic, fără o notă de motivare solidă sau studiu de impact asupra mediului de afaceri. De aceea, la adoptarea unui act normativ, autorul trebuie să mențină o justă proporție între interesul public și interesul privat, cu alte cuvinte trebuie să respecte principiul proporționalității, principiu consacrat de altfel în art.29 din Codul administrativ.

24. În sensul acestui principiu, se prezumă că actul normativ adoptat trebuie să răspundă de o manieră practică scopului pentru care a fost elaborat. Aceasta presupune o evaluare detaliată și minuțioasă de către autoritate a circumstanțelor unei situații, în vederea stabilirii unui echilibru just și rezonabil între toate interesele implicate, astfel încât soluția să satisfacă interesele tuturor celor implicați. În opinia Curții de Justiție a Uniunii Europene, principiul proporționalității este unul general indispensabil dreptului comunitar, în virtutea căruia măsurile adoptate de autoritățile relevante urmează să fie adecvate și necesare pentru a satisface obiectivele legitime, precum și să fie mai puțin costisitoare în cazul opțiunii selectării mai multor măsuri adecvate. Așadar, prevederile contestate prin prezenta acțiune de control normativ, restrâng exercițiul drepturilor fundamentale ale agenților economici, fără a exista un echilibru sau proporționalitate între restrângerea acestor drepturi și scopul urmărit.

25. În opinia reclamantului, prevederile contestate prin prezenta acțiune de control normativ instituie o restrângere nejustificată a drepturilor fundamentale și nu corespunde criteriilor prevăzute de articolul 54 din Constituție.

26. În consecință, orice ingerință trebuie să asigure un „echilibru just” între cerințele interesului general al comunității și cerințele de protecție a drepturilor fundamentale ale individului. Preocuparea pentru realizarea acestui echilibru se reflectă în structura art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție integral, inclusiv în alineatul doi al acestuia. Prin urmare, trebuie să existe un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit.

27. În ceea ce privește scopul legitim urmărit prin ingerință, reclamantul nu poate accepta, în acest caz particular, argumentul ministrului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale Andrei Spînu, care a afirmat că „hotărârea este dictată de importanța asigurării securității și ordinii publice

și ținând cont de rolul pe care îl are Aeroportul Internațional Chișinău în infrastructura avia a Republicii Moldova.

28. Respectarea dreptului de proprietate implică și respectarea unor garanții procedurale oferite de lege împotriva arbitrarului, pentru ca măsura în cauză să fie aplicată în mod corect, raportat la fiecare speță. În particular, nu există o garanție legală suficientă pentru a proteja interesele reclamantului LTD „Komaksavia Airport Invest”, ca deținător a 95 % cotă parte din capitalul social al SRL „Avia Invest”, împotriva utilizării puterii de apreciere a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova.

29. În cercetarea „echilibrului just” între interesele concurente, cel public general (care, în speță, ar fi cel al asigurării securității și ordinii publice, dat fiind rolul pe care îl are Aeroportul Internațional Chișinău în infrastructura avia a Republicii Moldova) care au determinat ingerința asupra drepturilor reclamantului, și cele individuale ale reclamantului - de gestionare a activelor ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău” și a terenului aferent acestuia pe o perioadă de 49 ani, în temeiul contractului de concesiune nr. 4/03 din 30 august 2013, nici Parlamentul și nici Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nu au argumentat necesitatea de a interveni în activitatea administrativă a societății comerciale, iar reclamantul nu găsește alte argumente privind riscul de producere a unor prejudicii iminente grave pentru public, ce ar justifica necesitatea de a-i fi lezat reclamantului următoarele drepturi: exercițiul dreptului de vot, al dreptului de convocare și desfășurare a adunării generale a asociațiilor, al dreptului de a introduce chestiuni în ordinea de zi, al dreptului de a propune candidați pentru numirea administratorului societății comerciale.

30. În această situație particulară, reclamantul consideră că ingerința adusă asupra acestor drepturi consfințite de Legea nr. 135/2007 privind societățile cu răspundere limitată nu este justificată în raport cu un interes major al societății de a asigura securitatea și ordinea publică, deoarece administratorul suspendat prin pct. 35 din Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr.2 din 25 februarie 2022, Boris Salov, nu a obstrucționat și nu a deraiat de la prescripțiile emise de către autoritățile de resort în asigurarea securității și ordinii publice.

31. La concret, prin Notificarea Autorității Aeronautice Civile nr. 513 din 24 februarie 2022, în legătură cu analiza informațiilor disponibile cu privire la prezența unei amenințări în adresa aviației civile respectiva autoritate publică a informat SRL „Avia Invest” că, în conformitate cu prevederile Instrucțiunii de evaluare a nivelului de amenințare a Aviației Civile a Republicii Moldova, precum și în legătură cu introducerea codului galben de alertă teroristă în Republica Moldova de către SIS RM, precum și NOTAM-ul AAC din 24.02.2022 (ora 12:00), indicii vulnerabilității conform Matricei nr. 1 și nr. 2 din 24.02.2022 corespund nivelului mediu de amenințare (PORTOCALIU). Astfel, ACC a solicitat întreprinderea măsurilor ce se

impun, conform Anexei nr.5 la *”План адекватного усиления мер безопасности соответственно уровню угрозы безопасности ГА ”*, cu aplicarea acestora până la indicațiile ulterioare.

32. În strictă conformitate cu Notificarea Autorității Aeronautice Civile nr. 513 din 24 februarie 2022, SRL „Avia Invest” a executat întocmai Anexa nr.5 la *„План адекватного усиления мер безопасности соответственно уровню угрозы безопасности ГА”*, fără a deraia de la indicația primită. Din aceste rațiuni, suspendarea administratorului ales de către asociații SRL „Avia Invest” și numirea dlui Sergiu Chetraru în această funcție de către Comisia pentru Situații Excepționale, este surprinzătoare pentru reclamant.

33. Îndeosebi, reclamantul este îngrijorat de numirea acestei persoane, care nu are experiență managerială, fiind doar un licențiat în specialitatea - Aeronave și motoare de aviație (inginer) și doctor în științe militare. Reclamantul nu pune la dubii competențele dlui Sergiu Chetraru în calitate de inginer, aviator, însă administratorul unei societăți comerciale cum este cazul SRL „Avia Invest”, implică dexterități de administrare și conducere a personalului din subordine, lucru care necesită experiență.

34. În cele din urmă, în baza argumentelor pe care le-a reținut în prezenta acțiune de control normativ, sintetizat reține că prin adoptarea art.2 pct.15 din Hotărârea Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022 privind declararea stării de urgență, în partea sintagmei ce-1 vizează pe reclamant - „modificarea procedurii de numire în funcție și de destituire a conducătorilor agenților economici”, Parlamentul Republicii Moldova a admis încălcarea principiului legalității și proporționalității, ceea ce derivă atât din încălcarea gravă a procedurii de adoptare a actelor normative și violarea principiilor de bază a legislației în vigoare: previzibilitate și transparență, admitând o ingerință sau o limitare a posibilității asociatului SRL „Avia Invest” de a-și administra proprietatea sau activele, prin intermediul organelor de conducere ale agentului economic desemnat anterior (în cazul din speță, administratorul desemnat de asociații este Boris Salov), ceea ce face incident art.46 din Constituție și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană, iar prin adoptarea pct.35 din Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr.2 din 25 februarie 2022, Comisia a restrâns exercițiul drepturilor fundamentale ale reclamantului (exercițiul dreptului de vot, al dreptului de convocare și desfășurare a adunării generale a asociațiilor, al dreptului de a introduce chestiuni în ordinea de zi, al dreptului de a propune candidați pentru numirea administratorului societății comerciale etc.), fără a exista un echilibru sau proporționalitate între restrângerea acestor drepturi și scopul urmărit, depășind în același timp limitele drepturilor acordate prin art.2 pct.15 din Hotărârea Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022 privind declararea stării de urgență.

35. Prin încheierea din 15 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a declarat inadmisibilă acțiunea depusă de LTD „Komaksavia Airport Invest”

împotriva Parlamentul Republicii Moldova și Comisia pentru situații Excepționale a Republicii Moldova în partea pretenției privind anularea art.2 pct. 15 din Hotărârea Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022 privind declararea stării de urgență, în partea sintagmei - „modificarea procedurii de numire în funcție și de destituire a conducătorilor agenților economici”.

36. Prin decizia din 25 mai 2022 a Curții Supreme de justiție s-a respins recursul depus de către LTD „Komaksavia Airport Invest”. S-a menținut încheierea din 15 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău emisă în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea LTD „Komaksavia Airport Invest” împotriva Parlamentului Republicii Moldova și Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

37. Prin hotărârea din 7 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, acțiunea în control normativ depusă de LTD „Komaksavia Airport Invest” împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova privind anularea pct. 35 din Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr.2 din 25 februarie 2022, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

38. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, prin dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, nr. 2 din 25 februarie 2022, în conformitate cu art. 22 din Legea nr. 212/2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război, art. 2 din Hotărârea Parlamentului nr. 41/2022 privind declararea stării de urgență, pct. 6, 7, 8 și 9 din Regulamentul Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1340/2001, Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, la pct.35 a dispus că, prin derogare de la prevederile art.70 al Legii nr.135/2007 privind societățile cu răspundere limitată, se suspendă dl. Boris Salov din funcția de administrator al SRL „Avia Invest” și se numește în calitate de administrator pentru perioada stării de urgență dl. Sergiu Chetaru.

39. A notat că, dispoziția enunțată supra a fost emisă în conformitate cu art. 2 din Hotărârea Parlamentului nr. 41/2022 privind declararea stării de urgență, care la pct. 15 a indicat expres că, Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova va emite dispoziții în vederea punerii în executare a următoarelor măsuri: modificarea procedurii de numire în funcție și de destituire a conducătorilor agenților economici și ai instituțiilor publice.

40. A subliniat că măsurile întreprinse au un caracter temporar. Astfel, dl. Boris Salov s-a suspendat din funcția de administrator al SRL „Avia Invest” și s-a numit în calitate de administrator pentru perioada stării de urgență - dl. Sergiu Chetaru. Iar potrivit pct. 1 din Hotărârea Parlamentului nr. 41/2022, s-a declarat stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pentru o perioadă de 60 de zile.

41. Totodată, a indicat că Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 41 din 24 februarie 2022 privind declararea stării de urgență reprezintă un act normativ cu forță juridică egală cu a unei legi, fiind un act de reglementare primară. Iar, Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, întru executarea acesteia, a dispus că, prin derogare de la prevederile art.70 al Legii nr.135/2007 privind societățile cu răspundere limitată, se suspendă dl. Boris Salov din funcția de administrator al SRL „Avia Invest” și se numește în calitate de administrator pentru perioada stării de urgență dl. Sergiu Chetaru.

42. Curtea de Apel a mai menționat că, atât Constituția Republicii Moldova, cât și Convenția Europeană a Drepturilor Omului autorizează restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți în condițiile legii și ale principiilor generale ale dreptului internațional chiar și în situații ordinare, cu atât mai mult această intervenție a statului este admisă în perioadele unor stări de urgență, de asediu sau de război, când se pune problema existenței unor pericole pentru securitatea națională sau ordinea constituțională, ceea ce face necesară apărarea statului de drept, menținerea sau restabilirea stării de legalitate. Or, în cazurile date ponderea interesului social colectiv obține o preponderență suplimentară asupra intereselor particulare ale unor indivizi, chiar dacă acestea derivă din prevederile unor acte normative, or, așa cum prevede art. 4 alin. (1) din Legea nr. 212/2004, în perioada stării de urgență, de asediu sau de război, legile și alte acte normative adoptate până la instituirea stării respective acționează în măsura în care nu contravin prezentei legi. Astfel, pornind de la atribuțiile excepționale pe care le au autoritățile statului pe parcursul unei stări de urgență, cu referire la actele normative/administrative emise de către aceste autorități în perioada stării de urgență, în contextul contestării lor urmează a fi aduse argumente suplimentare care ar proba caracterul nejustificat și disproportionat al lezării unor drepturi ale reclamantului în contextul stării de urgență declarate în țară, și nu într-un context social normal, fapt pe care reclamantul LTD „Komaksavia Airport Invest” în speță nu l-a realizat.

43. Completul judiciar a reiterat că, prevederea de la pct. 35 din Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale nr.2 din 25 februarie 2022, a fost emisă în temeiul împuternicirilor prevăzute la art. 2 sbp. 15) din Hotărârea Parlamentului nr. 41/2022, dar și în temeiul prevederilor legale exprese ale art. 22 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 212/2004.

44. Cu referire la alegațiile reclamantului precum că, autoritățile publice și-au arogat atribuții suplimentare, neprevăzute de cadrul normativ, Completul judiciar a remarcat că, cadrul normativ nu poate stabili expres și exhaustiv toate posibilitățile și circumstanțele concrete de modificare a procedurii de numire în funcție și de destituire a conducătorilor agenților economici, iar în acest sens, a reținut considerentele expuse de Curtea Constituțională în pct. 82 din Hotărârea pentru controlul constituționalității unor prevederi din Legea nr. 212 din 24 iunie 2004 privind regimul stării de

urgență, de asediu și de război și a unor prevederi din Hotărârea Parlamentului nr. 55 din 17 martie 2020 privind declararea stării de urgență nr. 17 din 23 iunie 2020.

45. A mai indicat instanța de apel că, în baza principiului juridic „*qui potest plus, potest minus*” (cine poate mai mult poate și mai puțin), precum și a atribuțiilor legale exprese pe care le are Comisia pentru Situații Excepționale în materie de numire în funcție și de destituire a conducătorilor agenților economici, prevederile contestate ale Dispoziției Comisiei pentru Situații Excepționale nr.2 din 25 februarie 2022, au fost adoptate ținând cont de faptul că, Aeroportul Internațional Chișinău prezintă un obiect de o importantă sporită în infrastructura avia a Republicii Moldova. Respectiv, în contextul situației regionale, asigurarea securității naționale și ordinii publice depinde de modul de gestiune a aeroportului în cauză, astfel, se justifică cu certitudine legalitatea și proporționalitatea măsurii întreprinse prin pct.35 al Dispoziției Comisiei pentru Situații Excepționale nr.2 din 25 februarie 2022.

46. Curtea de apel Chișinău a subliniat că, atât art. 22 alin. (1) din Legea nr.212/2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război, cât și art. 2 al Hotărârii Parlamentului nr.41/2022 privind declararea stării de urgență, prevăd expres atribuția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova de a stabili/modifica procedura de numire în funcție și de destituire a conducătorilor agenților economici.

47. Totodată, la art.5 alin.(1) din Legea nr.212/2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război, este prevăzut că, pe durata stării de urgență, de asediu sau de război, în funcție de gravitatea situației ce a determinat instituirea acesteia, poate fi restrâns, dacă este cazul, exercițiul unor drepturi sau libertăți ale cetățenilor în conformitate cu art.54 din Constituție.

48. Astfel, verbul „poate” din textul normativ pre-citat denotă o marjă vastă de apreciere a autorităților competente în alegerea măsurilor de întreprins în toate domeniile vieții sociale, însă acest drept discreționar se exercită proporțional pentru a proteja interesul public. În speță, acesta include în mod prioritar dreptul la viață, sănătate și chiar conservarea ființei națiunii. Mai mult, starea de urgență și gestionarea ei efectivă oferă *sui generis*, în limitele temporale ale acesteia, atribuții limitate în sfera funcție normative a statului.

49. A reținut că, actele emise în situații excepționale, chiar dacă derogă de la procedura generală obișnuită, în esență, au drept scop salvarea unui interes public, în speță securitatea întregii populații.

50. În această ordine de idei, Completul judiciar a conchis că, măsura întreprinsă de către Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova prin pct.35 din Dispoziția nr.2 din 25 februarie 2022, este una absolut legală, justificată și proporțională, iar aprobarea acesteia a avut loc

în strictă conformitate cu prevederile legale și principiile de drept internaționale.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

51. La 5 august 2022 și 9 august 2022, LTD „Komaksavia Airport Invest” a depus cerere de recurs împotriva hotărârii din 7 iulie 2022 a Curții de apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii din 7 iulie 2022 a Curții de apel Chișinău, și emiterea unei noi decizii prin care să fie anulat pct. 35 din Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 2 din 25 februarie 2022.

ARGUMENTELE RECURSULUI

52. În motivarea recursului, LTD „Komaksavia Airport Invest” a invocat că, actul procedural emis de Curtea de Apel Chișinău la data de 7 iulie 2022 este unul neîntemeiat și ilegal, pasibilă de a fi anulat, or, în speță instanța de fond a interpretat și aplicat eronat legea.

53. Subliniază că instanța de fond nu a analizat efectiv conținutul prevederii normative supuse controlului judiciar și nici nu a coroborat-o cu norma-premisă de adoptare a pct.35 din Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr.2 din 25 februarie 2022.

54. Atrage atenția că Comisia pentru Situații Excepționale a fost investită prin art. 2 pct. 15 din Hotărârea Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022 privind declararea stării de urgență, cu competența de a modifica procedura de numire în funcție și de destituire a conducătorilor agenților economici, nu însă de a-l suspenda pe administratorul desemnat de SRL „Komaksavia Airport Invest” LTD. Așadar, prin teza a I-a a art. 2 pct. 15 din Hotărârea Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022 privind declararea stării de urgență, Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova a fost investită cu competența de a reglementa procedura de numire în funcție și de destituire a conducătorilor agenților economici pe perioada stării de urgență. Or, potrivit literei și spiritului normei de la art.2 pct. 15 din Hotărârea Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022, prin „modificarea procedurii” se subînțelege schimbarea actelor și formelor îndeplinite în cadrul activității de desemnare și de destituire a conducătorilor agenților economici.

55. Menționează că, în loc să edicteze noi reglementări ale procedurii de desemnare a conducătorului unei societăți comerciale, Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova și-a arogat competența de a numi o persoană agreabilă acesteia, urmare a suspendării din funcție a administratorului desemnat prin votul recurentului.

56. Din perspectiva celor consemnate, instanța de fond a interpretat și aplicat eronat prevederile incidente în speță, anume a normei-premise a pct.35 din Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii

Moldova nr.2 din 25 februarie 2022, la caz, norma-premisă este art. 2 pct. 15 din Hotărârea Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022 privind declararea stării de urgență), ceea ce condiționează casarea hotărârii recurate.

57. Comunică că, potrivit art. 49 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 135/2007 privind societățile cu răspundere limitată, dacă actul de constituire nu prevede altfel, de competența adunării generale a asociaților țin: a) desemnarea și eliberarea înainte de termen a administratorului. La caz, statutul SRL „Avia Invest” nu prevede derogări de la norma legală privind investirea competenței unui alt organ de a desemna administratorul societății decât Adunarea generală a asociaților.

58. În context, potrivit art. 74 alin. (2) al Legii nr. 135/2007 privind societățile cu răspundere limitată, în scopul sustragerii de la obligațiile asumate, nici societatea și nici terții nu sunt în drept să pună la îndoială legalitatea desemnării administratorului sau a altei persoane cu drept de reprezentare a societății dacă această desemnare a fost înregistrată la organul înregistrării de stat.

59. De aceea, prin suspendarea lui Boris Salov din funcția de administrator al SRL „Avia Invest” și numirea în calitate de administrator pentru perioada stării de urgență a dlui Sergiu Chetraru, Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova a exclus competența adunării generale a asociaților agentului economic de a-si desemna administratorul, fapt prin ce intimatul a comis o ingerință în dreptul asociatului de a-și administra proprietatea sau activele, prin intermediul organelor de conducere ale agentului economic desemnat anterior, în contradicție cu art. 49 alin. (2) lit. a) din Legea nr.135/2007 privind societățile cu răspundere limitată, în cazul din speță, administratorul desemnat de asociați este Boris Salov, ceea ce face incident art. 46 din Constituție și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană.

60. Totodată, în replică la cele statuate de către instanța de fond, consemnează că alegerile Curții Constituționale la care se face referire (pct.82 din Hotărârea Curții Constituționale pentru controlul constituționalității unor prevederi din Legea nr. 212 din 24 iunie 2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război și a unor prevederi din Hotărârea Parlamentului nr. 55 din 17 martie 2020 privind declararea stării de urgență nr. 17 din 23 iunie 2020), vizează o altă sintagmă și anume - „alte acțiuni necesare” ce-i conferă Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova prerogativa de a acționa. Însă în cazul din speța dedusă judecății, Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova urma să realizeze nu oricare acțiuni necesare, ci anume „modificarea procedurii de numire în funcție și de destituire a conducătorilor agenților economici”. Așadar, la suspendarea lui Boris Salov din funcția de administrator al SRL „Avia Invest” și numirea în calitate de administrator pentru perioada stării de urgență a dlui Sergiu Chetraru, Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nu a acționat în baza unor prevederi generice, ci în baza

unor prevederi concrete, care nu admit o flexibilitate în activitatea de acțiune.

61. Mai mult ca atât, instanța de fond a analizat trunchiat Hotărârea Curții Constituționale pentru controlul constituționalității unor prevederi din Legea nr. 212 din 24 iunie 2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război și a unor prevederi din Hotărârea Parlamentului nr. 55 din 17 martie 2020 privind declararea stării de urgență nr. 17 din 23 iunie 2020, omițând chintesența acesteia, și anume: „84. Pe de altă parte, chiar dacă legislatorul a utilizat formulări mai flexibile la descrierea prevederilor contestate, Curtea reține că acest fapt nu îi acordă executivului o marjă de discreție absolută. Executivul rămâne limitat în alegerea măsurilor de urgență, deoarece legislatorul a utilizat cuvântul „necesar” în textul prevederilor contestate. Sensul acestui cuvânt trebuie interpretat prin prisma textului „în măsura strictă în care situația o impune” din articolul 15 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care nu presupune altceva decât adoptarea unor măsuri proporționale. [...] 86. În ceea ce privește starea de urgență, Comisia de la Veneția a reamintit că este esențial ca legislația și Constituția să ofere mecanisme - în special de supraveghere parlamentară și judiciară a executivului - pentru prevenirea abuzului de prerogativele stării de urgență din partea autorităților naționale. În acest sens, Comisia de la Veneția a reiterat că, alături de Parlament, sistemul judiciar joacă un rol crucial în controlul prerogativelor executivului pe durata stării de urgență, pronunțând hotărâri privind legalitatea declarării stării de urgență, precum și privind verificarea legalității măsurilor de urgență specifice (a se vedea Avizul nr. 653/201 cu privire la proiectul de lege privind regimul juridic al stării de urgență al Armeniei, Veneția, 16-17 decembrie 2011, CDL-ÂD(2011)049-e, §§22, 41). 87. În fine, Curtea reține că utilizarea unor formulări flexibile în Legea privind regimul stării de urgență, de asediu și de război poate fi compensată prin existența unui control judecătoresc al acțiunilor executivului.”

62. Astfel, Curtea Constituțională atrage atenția în Hotărârea nr. 17 din 23 iunie 2020 că, în timpul stării de urgență executivul pe departe nu este îndrituit cu competență absolută, astfel că măsurile luate trebuie să fie necesare și proporționale. De aceea, problema-cheie care se pune în discuție este cea a necesității și proporționalității măsurilor întreprinse de executiv în gestionarea crizei generate de starea de urgență.

63. Astfel, cu toate că reclamantul-recurent a motivat plenar caracterul nejustificat al ingerinței admise în drepturile asociatului de a-și administra societatea comercială, instanța de fond a statuat următoarele: „pornind de la atribuțiile excepționale pe care le au autoritățile statului pe parcursul unei stări de urgență, cu referire la actele normative/administrative emise de către aceste autorități în perioada stării de urgență, în contextul contestării lor urmează a fi aduse argumente suplimentare care ar proba caracterul nejustificat și disproportionat al lezării unor drepturi ale reclamantului în

contextul stării de urgență declarate în țară, și nu într-un context social normal, fapt pe care reclamantul LTD „Komaksavia Airportinvest” în speță nu l-a realizat”.

64. În contradicție cu cele reținute mai sus, recurentul a raționalizat că ingerința adusă asupra drepturilor asociatului consfințite de Legea nr.135/2007 privind societățile cu răspundere limitată nu este justificată în raport cu un interes major al societății de a asigura securitatea și ordinea publică, deoarece administratorul suspendat prin pct. 35 din Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 2 din 25 februarie 2022, Boris Salov, nu a obstrucționat și nu a deraiat de la prescripțiile emise de către autoritățile de resort în asigurarea securității și ordinii publice. La concret, prin Notificarea Autorității Aeronautice Civile nr. 513 din 24.02.2022, în legătură cu analiza informațiilor disponibile cu privire la prezența unei amenințări în adresa aviației civile, respectiva autoritate publică a informat SRL „Avia Invest” că, în conformitate cu prevederile Instrucțiunii de evaluare a nivelului de amenințare a Aviației Civile a Republicii Moldova, precum și în legătură cu introducerea codului galben de alertă teroristă în Republica Moldova de către SIS RM, precum și NOTAM-ul AAC din 24.02.2022 (ora 12:00), indicii vulnerabilității conform Matricei nr. 1 și nr. 2 din 24.02.2022 corespund nivelului mediu de amenințare (PORTOCALIU). Astfel, ACC a solicitat întreprinderea măsurilor ce se impun, conform Anexei nr. 5 la „План адекватного усиления мер безопасности соответственно уровню угрозы безопасности ГА”, cu aplicarea acestora până la indicațiile ulterioare. În strictă conformitate cu Notificarea Autorității Aeronautice Civile nr. 513 din 24.02.2022, SRL „Avia Invest” condusă de administratorul Boris Salov a executat întocmai Anexa nr. 5 la „План адекватного усиления мер безопасности соответственно уровню угрозы безопасности ГА”, fără a deraia de la indicația primită. Din aceste rațiuni, suspendarea administratorului ales de către asociații SRL „Avia Invest” și numirea dlui Sergiu Chetraru în această funcție de către Comisia pentru Situații Excepționale, este vădit nejustificată. Îndeosebi, recurentul este îngrijorat de numirea acestei persoane, care nu are experiență managerială, fiind doar un licențiat în specialitatea - Aeronave și motoare de aviație (inginer) și doctor în științe militare. Nu pune la dubii competențele dlui Sergiu Chetraru în calitate de inginer, aviator, însă administratorul unei societăți comerciale cum este cazul SRL „Avia Invest”, implică dexterități de administrare și conducere a personalului din subordine, lucru care necesită experiență.

65. Mai mult ca atât, prevederea de la pct.35 din Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr.2 din 25 februarie 2022, este disproporționată în raport cu scopurile legitime declarate de autorități în latura numirii unui nou administrator al societății comerciale care gestionează activele Aeroportului Internațional Chișinău „hotărârea este dictată de importanța asigurării securității și ordinii publice și ținând cont de

rolul pe care îl are Aeroportul Internațional Chișinău în infrastructura avia a Republicii Moldova” și garantarea administrării corespunzătoare a SC „Avia Invest” SRL.

66. Face referire la opinia Comisiei de la Veneția, potrivit căreia experiența a arătat că cele mai grave încălcări ale drepturilor omului tind să se producă anume în contextul unei situații de urgență, or, statele pot fi predispuse, sub pretextul stării de urgență, să-și folosească puterea de derogare în alte scopuri sau într-o măsură mai mare decât este justificată de exigența situației (Opinia nr. 359/2005 cu privire la protecția drepturilor omului în situațiile de urgență, CDL-AD(2006)015, § 12; Opinia nr. 838/2016 cu privire la proiectul legii constituționale a Franței „Privind protecția Națiunii”, CDL-AD(2016)006, §§ 51, 71). Potrivit aceleiași opinii, starea de urgență nu implică suspendarea temporară a principiului preeminenței dreptului și nu îi autorizează pe cei care sunt la putere să acționeze astfel încât legea să fie încălcată, pentru că ei sunt obligați să respecte aceste principii permanent și preeminența dreptului trebuie să prevaleze (a se vedea CDL-AD(2016)006, § 28).

67. Mai mult ca atât, instanța de fond a motivat soluția de respingere a acțiunii prin invocarea caracterului temporar al acțiunilor întreprinse de către Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, reținându-se că suspendarea lui Salov Boris din funcția de administrator al SRL „Avia Invest” și numirea în calitate de administrator a dlui Sergiu Chetraru operează pentru perioada stării de urgență, care sumează 60 de zile. În replică, la momentul adoptării hotărârii recurate, suspendarea lui Boris Salov din funcția de administrator al SRL „Avia Invest” împlinea 131 zile, ceea ce combate ipoteza caracterului temporar al ingerinței. Aceasta deoarece, starea de urgență a fost prelungită prin Hotărârile Parlamentului nr. 105 din 21.04.2022; nr.153 din 23.06.2022; nr.245 din 28,07.2022, fiind valabilă până la data de 07 octombrie 2022, inclusiv. Prelungirea stării de urgență presupune suspendarea continuă a dlui Salov Boris din funcția de administrator al SRL „Avia Invest”, cumulând în total 223 zile calendaristice. Oare în atare condiții, nu se poate vorbi despre o proporționalitate și un caracter temporar al măsurilor întreprinse.

68. Potrivit Comisiei de la Veneția, necesitatea și proporționalitatea măsurilor de urgență și conformarea acestora cu statul de drept necesită o abordare dinamică. De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că articolul 15 § 3 din Convenție cere verificarea permanentă a necesității măsurilor de urgență și că interpretarea articolului 15 trebuie să lase loc pentru adaptarea progresistă. Concluzia se referă și la analiza mai precisă a proporționalității și a necesității unor măsuri, ceea ce este justificat imediat, după o criză publică majoră, poate să nu fie necesar câteva luni mai târziu.

69. Notează că, instanța de fond nu a verificat în dinamică măsura contestată, marginalizându-se doar la cele 60 de zile de suspendare a dlui Salov Boris din funcția de administrator al SRL „Avia Invest”, fără a verifica necesitatea menținerii suspendării, care la momentul emiterii hotărârii recurate însuma 131 zile calendaristice.

70. Mai indică că, a solicitat verificarea legalitatea pct. 35 din Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 2 din 25 februarie 2022, prin prisma art. 225 alin. (3) lit. c) Cod administrativ, adică în cazul în care au fost emise acte normative referitoare la securitatea națională a Republicii Moldova, instanța de judecată poate fi sesizată pentru exercitarea controlului existenței interesului public care justifică emiterea actului administrativ. Amintește că prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 17 din 23 iunie 2020, s-a declarat neconstituțional art.225 alin. (3) din Codul administrativ în partea în care limitează competența instanțelor de judecată de a efectua controlul proporționalității măsurilor dispuse de către autoritatea publică. Din această perspectivă, prevederile contestate prin acțiunea de control normativ - pct. 35 din Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 2 din 25 februarie 2022, restrâng exercițiul drepturilor fundamentale ale agenților economici, fără a exista un echilibru sau proporționalitate între restrângerea acestor drepturi și scopul urmărit, iar instanța de contencios administrativ este competentă să examineze legalitatea prevederilor contestate în latura existenței interesului public care justifică emiterea actului administrativ.

71. În cercetarea „echilibrului just” între interesele concurente, cel public general (care, în speță, ar fi cel al asigurării securității și ordinii publice, dat fiind rolul pe care îl are Aeroportul Internațional Chișinău în infrastructura avia a Republicii Moldova) care au determinat ingerința asupra drepturilor reclamantului-recurent, și cele individuale - de gestionare a activelor ÎS „Aeroportul Internațional Chișinău” și a terenului aferent acestuia pe o perioadă de 49 ani, în temeiul contractului de concesiune nr. 4/03 din 30 august 2013, Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nu a argumentat necesitatea de a interveni în activitatea administrativă a societății comerciale, iar recurentul nu găsește alte argumente privind riscul de producere a unor prejudicii iminente grave pentru public, ce ar justifica necesitatea de a-i fi lezate următoarele drepturi: exercițiul dreptului de vot, al dreptului de convocare și desfășurare a adunării generale a asociațiilor, al dreptului de a introduce chestiuni în ordinea de zi, al dreptului de a propune candidați pentru numirea administratorului societății comerciale.

72. În cele din urmă, sintetizat reține că prin adoptarea pct.35 din Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr.2 din 25 februarie 2022, Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova și-a arogat competența de a numi o persoană agreabilă acesteia, urmare a suspendării din funcție a administratorului desemnat prin votul recurentului, precum și a admis încălcarea principiului legalității și

proporționalității, admitând o ingerință/o limitare a posibilității asociatului societăți comerciale de a-și administra proprietatea (activele), prin intermediul organelor de conducere ale agentului economic desemnat anterior.

73. La rîndul său, instanța de fond eronat a reținut caracterul legal, justificat și proporțional al pct. 35 din Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 2 din 25 februarie 2022.

POZIȚIA INTIMATULUI

74. Prin referința depusă la 11 octombrie 2022, Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova a solicitat declararea recursului inadmisibil sau respingerea recursului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

75. Art. XI alin.(3) din Legea nr.246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție):

”Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului”.

76. Legea pentru modificarea unor acte normative (aspecte de procedură privind activitatea instanțelor judecătorești) nr. 224 din 31.07.2024 (în vigoare 16.08.2024), art. 13 din Legea cu privire la Curtea Supremă de Justiție nr. 64 din 30.03.2023 (în vigoare 06.04.2023), s-a completat cu alineatul (5¹) cu următorul cuprins:

”Până la începerea activității Curții Supreme de Justiție în noua componentă, președintele Curții formează completele de judecată. Curtea Supremă de Justiție va examina în complete de 3 judecători cererile de recurs, cererile de recurs în anulare și cererile de revizuire, care au fost inițial repartizate spre examinarea completelor din 5 judecători. Acestea vor fi examinate de completul de judecători din care face parte judecătorul raportor.”

77. Respectiv, ținând cont de modificările operate, prezentul recurs va fi examinat, în completul de 3 judecători, format prin dispoziția Președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție nr. 193 din 30 decembrie 2025.

78. Art.244 alin.(1) din Codul administrativ (în vigoare până la 1 septembrie 2023):

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs”.

79. Art. 245 din Codul administrativ (în vigoare până la 1 septembrie 2023) prevede:

„Recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel” .

80. Art. 193 alin. (3) și (3¹) din Codul administrativ stabilește:

„Curtea Supremă de Justiție examinează acțiunile în contencios administrativ și cererile de recurs în complete din 3 judecători.

În scopul uniformizării practicii judecătorești, completul din 3 judecători poate decide, prin vot unanim, ca recursul considerat admisibil să fie examinat de un complet din 5 judecători, iar completul din 5 judecători poate decide, prin vot unanim, ca recursul considerat admisibil să fie examinat de un complet din 9 judecători.”

81. Art. 194 alin.(2) din Codul administrativ prevede:

„În procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material”.

82. Art. 247 din Codul administrativ prevede:

„Recursul considerat admisibil se examinează fără înștiințarea și audierea participanților la proces, cu excepția recursului în care se invocă întemeiat art.245¹ alin.(1) lit. b) și d). Completul poate decide și în alte cazuri invitarea participanților în ședință pentru a se pronunța cu privire la recursul considerat admisibil.”.

83. Art. 248 alin.(1) lit. a) din Codul administrativ reglementează că:

„În urma examinării recursului, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul și menține hotărârea și/sau decizia.”

84. Art. 5 din Codul administrativ:

„Activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.”

85. Art. 10 alin. (1) din Codul administrativ:

„Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.”

86. Art. 12 din Codul administrativ:

„Un act administrativ normativ este actul juridic subordonat legii adoptat, aprobat sau emis de o autoritate publică în baza prevederilor constituționale sau legale, care nu se supune controlului constituționalității și stabilește reguli de aplicare obligatorii pentru un număr nedeterminat de situații identice.”

87. Art. 17 din Codul administrativ:

„Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.”

88. Art. 20 din Codul administrativ:

„Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.”

89. Art. 21 alin. (1) din Codul administrativ:

„Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.”

90. Art. 22 alin. (1) din Codul administrativ:

„Autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sînt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.”

91. Art. 194 alin. (2) din Codul administrativ:

„În procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.”

92. Art. 219 alin. (1) din Codul administrativ:

„Instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.”

93. Art. 225 alin. (3) din Codul administrativ:

„În cazul în care au fost emise acte administrative individuale și normative referitoare la securitatea națională a Republicii Moldova, la exercitarea regimului stării excepționale, la măsurile de urgență luate de autoritățile publice în vederea combaterii calamităților naturale, a incendiilor, a epidemiilor, a epizootiilor și a altor fenomene similare, instanța de judecată poate fi sesizată doar pentru exercitarea controlului următoarelor circumstanțe:

- a) existența situației excepționale la data la care a fost emis actul;
- b) competența autorității publice de a emite actul;
- c) existența interesului public care justifică emiterea actului administrativ;
- d) imposibilitatea efectivă a autorității publice de a emite actul în condiții obișnuite;
- e) proporționalitatea, în conformitate cu art.29, a măsurilor adoptate prin act administrativ.”

94. Art. 54 alin. (1), (2) și (4) din Constituția Republicii Moldova:

„În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

95. Art. 60 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova:

„Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului Republicii Moldova și unica autoritate legislativă a statului.”

96. Art. 66 lit. m) din Constituția Republicii Moldova:

”Parlamentul are următoarele atribuții de bază: declară starea de urgență, de asediu și de război.”

97. Art. 1 din Legea nr. 212 din 24.06.2004 privind regimul stării de urgență și de război: (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat)

„*stare de urgență* – ansamblu de măsuri cu caracter politic, economic, social și de menținere a ordinii publice, care se instituie provizoriu în unele localități sau pe întreg teritoriul țării în caz de:

b) existență a unui pericol pentru securitatea națională sau ordinea constituțională, ceea ce face necesară apărarea statului de drept, menținerea sau restabilirea stării de legalitate.”

98. Art. 2 din Legea nr. 212 din 24.06.2004 privind regimul stării de urgență și de război:

„Prin prezenta lege se stabilesc:

a) temeiurile, modul și condițiile declarării stării de urgență, de asediu sau de război, precum și competența autorităților care o declară;

b) măsurile ce se aplică în perioada stării de urgență, de asediu sau de război, precum și drepturile, obligațiile și răspunderea persoanelor juridice și fizice în această perioadă.”

99. Art. 5 din Legea nr. 212 din 24.06.2004 privind regimul stării de urgență și de război:

„Pe durata stării de urgență, de asediu sau de război, în funcție de gravitatea situației ce a determinat instituirea acesteia, poate fi restrâns, dacă este cazul, exercițiul unor drepturi sau libertăți ale cetățenilor în conformitate cu art.54 din Constituție.”

Restrângerea prevăzută la alin.(1) trebuie să fie conformă cu obligațiile care rezultă din tratatele internaționale privind drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și nu poate implica discriminarea unor persoane sau a unor grupuri de persoane exclusiv din considerente de rasă, naționalitate, limbă, religie, sex, convingeri politice sau origine socială.”

100. Art. 12 alin. (1) din Legea nr. 212 din 24.06.2004 privind regimul stării de urgență și de război:

„Starea de asediu sau de război se declară prin hotărîre a Parlamentului.”

101. Art. 22 alin (1) lit. g) și alin. (2) din Legea nr. 212 din 24.06.2004 privind regimul stării de urgență și de război: (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat):

„Pe durata stării de urgență, Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova are următoarele atribuții:

g) stabilește procedura de numire în funcție și de destituire a conducătorilor agenților economici și ai instituțiilor publice, cazurile când este permisă demisia lucrătorilor;

Dispozițiile Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova se publică pe pagina web oficială a Guvernului și sînt executorii pentru conducătorii autorităților administrației publice centrale și locale, ai agenților economici, ai instituțiilor publice, precum și pentru cetățeni.”

102. Pct. 6 din Regulamentul Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, anexa nr.2 la Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova nr.1340 din 4 decembrie 2001:

„Comisia exercită conducerea generală a activității de prevenire și reacționare în situații excepționale în scopul evitării sau reducerii pericolului declanșării acestora.

Atribuțiile Comisiei sînt:

realizarea programelor de lungă durată și a măsurilor de prevenire a situațiilor excepționale și lichidarea consecințelor acestora, sporirea gradului de protecție a populației și teritoriului, siguranței funcționării stabile a economiei și obiectelor potențial periculoase;

analiza cauzelor și consecințelor situațiilor excepționale, a eficacității măsurilor de protecție aplicate, generalizarea și popularizarea experienței de lichidare a consecințelor;

103. Pct. 7 din Regulamentul Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, anexa nr.2 la Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova, nr.1340 din 4 decembrie 2001:

„În caz de pericol și declanșare a situațiilor excepționale, Comisia:

analizează datele recepționate privind situația creată, studiază caracterul, cauzele declanșării și proporțiile situației excepționale, adoptă decizii cu privire la aplicarea unor măsuri urgente, precum și unor măsuri ulterioare de protecție a populației, teritoriului și patrimoniului, localizarea și lichidarea consecințelor situațiilor excepționale. Organele administrației publice centrale și locale informează Comisia despre situația creată prin intermediul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență al Ministerului Afacerilor Interne.”

104. Pct. 8 din Regulamentul Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, anexa nr.2 la Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova, nr.1340 din 4 decembrie 2001:

„În baza decretului Președintelui Republicii Moldova sau Hotărîrii Parlamentului Republicii Moldova cu privire la instituirea stării de urgență pe teritoriul republicii Comisia aduce în stare de alertă sistemul de stat de prevenire și lichidare a situațiilor excepționale sau unele verigi concrete ale acestui sistem conform necesităților.

Pe durata stării de urgență, Comisia, suplimentar la atribuțiile prevăzute în prezentul Regulament, are următoarele obligații:

g) stabilește procedura de numire în funcție și de destituire a conducătorilor agenților economici și ai instituțiilor publice, în cazurile când este permisă demisia lucrătorilor.”

105. Pct. 9 din Regulamentul Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, anexa nr.2 la Hotărârea Guvernului Republicii Moldova, nr.1340 din 4 decembrie 2001:

„Comisia pentru Situații Excepționale are dreptul:

să adopte, în limitele competenței sale, decizii și să le emită sub formă de dispoziții. Dispozițiile Comisiei sunt executorii pentru conducătorii autorităților administrației publice centrale și locale, ai agenților economici, ai instituțiilor publice, precum și pentru cetățeni.”

ASPECTE DE PROCEDURĂ

106. Prin încheierea din 1 martie 2023 a Curții Supreme de Justiție recursul depus de LTD „Komaksavia Airport Invest” împotriva hotărârii din 7 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost numit pentru examinare în complet de 5 judecători. (f.d. 37, V-II)

107. Însă, pornind de la prevederile art.13 alin. (5¹) ale Legii nr.64 din 30 martie 2023 cu privire la Curtea Supremă de Justiție (*introdus prin LP224 din 31.07.24, MO3161-363/16.08.24 art.569; în vigoare 16.08.24*), prezenta cauză va fi examinată în ordine de recurs în complet de 3 judecători, de completul de judecători din care face parte judecătorul raportor, format prin dispoziția Președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție nr. 193 din 30 decembrie 2025.

108. Referitor la termenul de declarare a recursului, prevăzut de art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la operarea modificărilor prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat hotărârea la 7 iulie 2022.

109. Copia hotărârii din 7 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată părților prin scrisoare de expediere a actului judecătoresc din 14 iulie 2022. Cu toate acestea, la dosar nu există o dovadă clară a recepționării acestuia de către recurent.

110. Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, în lipsa unor dovezi contrare, recursul a fost depus în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la operarea modificărilor prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023).

MOTIVAREA INSTANȚEI

111. Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, în coroborare cu normele de drept aplicabile speței, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează asupra respingerii recursului declarat de LTD „Komaksavia Airport Invest”, din următoarele considerente.

112. Recapitulând esența litigiului, în scopul verificării aplicării corecte a dreptului material și procedural, completul reține starea de fapt constatată de instanță și confirmată de părți.

113. Conform circumstanțelor faptice ale cauzei, Completul reține că, prin Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova privind declararea stării de urgență, nr. 41 din 24.02.2022, în temeiul art. 66 lit. m) din Constituția Republicii Moldova, al art. 12 din Legea nr.212/2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război, având în vedere propunerea Guvernului Republicii Moldova, care are la bază Raportul Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova privind necesitatea declarării stării de urgență, precum și ținând cont de situația legată de securitatea regională și pericolul la adresa securității naționale, s-a hotărât:

Art.1. – Se declară stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pentru o perioadă de 60 de zile.

Art.2. – Pe perioada stării de urgență, Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova va emite dispoziții în vederea punerii în executare a următoarelor măsuri:

- 1) instituirea unui regim special de intrare și ieșire din țară;
- 2) stabilirea regimului special de folosire a spațiului aerian;
- 3) instituirea unui regim special de circulație pe teritoriul țării, inclusiv în ceea ce privește circulația și controlul mărfurilor;
- 4) expulzarea de pe teritoriul țării a persoanelor a căror prezentă poate afecta asigurarea ordinii publice și a securității statului;
- 5) evacuarea provizorie a cetățenilor din zonele ce prezintă pericol pentru viață și asigurarea obligatorie a acestora cu locuri de cazare permanentă sau provizorie;
- 6) alocarea mijloacelor financiare pentru punerea în aplicare a dispozițiilor Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, în caz de necesitate;
- 7) stabilirea unui regim special de lucru pentru agenți economici și instituții publice, soluționarea altor chestiuni privind activitatea acestora, necesare desfășurării lucrărilor de salvare-deblocare și a altor lucrări de neamânat;
- 8) interzicerea desfășurării adunărilor, manifestațiilor publice și a altor acțiuni de masă;
- 9) interzicerea creării și activității formațiunilor paramilitare ale persoanelor aflate pe teritoriul statului;
- 10) dispunerea, la necesitate, a raționalizării consumului de alimente și de alte produse de strictă necesitate;
- 11) dispunerea, în caz de necesitate, a sistării temporare a livrării gazelor, energiei electrice și apei potabile;
- 12) adoptarea deciziilor necesare în scopul întreprinderii unor acțiuni rapide de asigurare cu gaze naturale, cu energie electrică și cu alte surse energetice, inclusiv prin derogare de la prevederile normative;

- 13) coordonarea activității mijloacelor de informare în masă privind:
- a) informarea populației despre cauzele și proporțiile situației excepționale, despre măsurile întreprinse pentru prevenirea pericolului, lichidarea urmărilor acestei situații și protecția populației;
 - b) familiarizarea populației cu regulile de comportare în timpul situației excepționale;
 - c) introducerea unor reguli speciale de utilizare a mijloacelor de telecomunicații, combaterea dezinformării, a știrilor false și a discursului de ură;
- 14) interzicerea demisiei lucrătorilor, cu excepția cazurilor prevăzute de actele normative, pentru această perioadă;
- 15) modificarea procedurii de numire în funcție și de destituire a conducătorilor agenților economici și ai instituțiilor publice;**
- 16) implicarea cetățenilor pentru prestări de servicii în interes public în condițiile legii;
- 17) efectuarea, în modul stabilit de lege, a rechizițiilor de bunuri în scopul prevenirii și lichidării consecințelor situațiilor care au impus declararea stării de urgență;
- 18) efectuarea acțiunilor necesare pentru protecția infrastructurii critice, precum și pentru asigurarea securității cibernetice;
- 19) efectuarea altor acțiuni necesare în vederea prevenirii, diminuării și lichidării consecințelor situațiilor care au impus declararea stării de urgență;
- 20) întreprinderea măsurilor necesare pentru gestionarea fluxurilor migraționile;
- 21) accesarea și gestionarea asistenței internaționale pentru durata stării de urgență.

Art.3. – Dispozițiile Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova sunt obligatorii și executorii pentru conducătorii autorităților administrației publice centrale și locale, ai agenților economici, ai instituțiilor publice, precum și pentru cetățeni și alte persoane aflate pe teritoriul Republicii Moldova.

Art.4. – Dispozițiile Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova intră în vigoare în momentul emiterii.

Art.5. – Parlamentul Republicii Moldova va informa, în termen de 3 zile, Secretarul General al ONU și Secretarul General al Consiliului Europei despre prezenta hotărâre și cauzele adoptării acesteia.

Art.6. – Se abrogă Hotărârea Parlamentului nr.1/2022 privind declararea stării de urgență, cu efect pentru viitor.

Art.7. – Prezenta hotărâre intră în vigoare la data adoptării, se aduce îndată la cunoștința populației prin mijloacele de informare în masă și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

114. Prin dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, nr. 2 din 25 februarie 2022, în conformitate cu art. 22 din Legea nr. 212/2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război, art. 2

din Hotărârea Parlamentului nr. 41/2022 privind declararea stării de urgență, pct. 6, 7, 8 și 9 din Regulamentul Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1340/2001, Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, la pct. 35 a dispus că, prin derogare de la prevederile art.70 al Legii nr.135/2007 privind societățile cu răspundere limitată, se suspendă dl. Boris Salov din funcția de administrator al SRL „Avia Invest” și se numește în calitate de administrator pentru perioada stării de urgență dl. Sergiu Chetaru.

115. La 1 martie 2022, LTD „Komaksavia Airport Invest” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Parlamentului Republicii Moldova și Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova cu privire la anularea art. 2 pct. 15 din Hotărârea Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022 privind declararea stării de urgență, în partea sintagmei ce-1 vizează pe reclamant - „modificarea procedurii de numire în funcție și de destituire a conducătorilor agenților economici”; anularea pct. 35 din Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr. 2 din 25 februarie 2022, adoptată sub imperiul unei prevederi normative lovită de nulitate - art. 2 pct. 15 din Hotărârea Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022 privind declararea stării de urgență, în partea sintagmei - „modificarea procedurii de numire în funcție și de destituire a conducătorilor agenților economici”, precum și cu depășirea limitelor drepturilor acordate prin numita prevedere.

116. Prin încheierea din 15 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a declarat inadmisibilă acțiunea depusă de LTD „Komaksavia Airport Invest” împotriva Parlamentul Republicii Moldova și Comisia pentru situații Excepționale a Republicii Moldova în partea pretenției privind anularea art.2 pct. 15 din Hotărârea Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022 privind declararea stării de urgență, în partea sintagmei - „modificarea procedurii de numire în funcție și de destituire a conducătorilor agenților economici”.

117. Prin decizia din 25 mai 2022 a Curții Supreme de justiție, s-a respins recursul depus de către LTD „Komaksavia Airport Invest”. S-a menținut încheierea din 15 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău emisă în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea LTD „Komaksavia Airport Invest” împotriva Parlamentului Republicii Moldova și Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor.

118. Prin hotărârea din 7 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, acțiunea în control normativ depusă de LTD „Komaksavia Airport Invest” împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova privind anularea pct. 35 din Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr.2 din 25 februarie 2022, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

119. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază că soluția emisă de către Curtea de Apel Chișinău este justă și întemeiată, având

la bază un cumul de dovezi administrate, cărora le-a fost dată o apreciere juridică cuvenită.

120. În recursul declarat LTD „Komaksavia Airport Invest” a dezvoltat critici împotriva argumentelor din hotărârea instanței de apel.

121. Raportat la criteriile formulate, Completul de judecată reține că, soluția pronunțată de prima instanță este legală și temeinică, nefiind constatate prin recurs statuările conform cărora, instanța a aplicat eronat normele de drept material.

122. În conformitate cu prevederile art. 225 alin. (3) din Codul administrativ, în cazul în care au fost emise acte administrative individuale și normative referitoare la securitatea națională a Republicii Moldova, la exercitarea regimului stării excepționale, la măsurile de urgență luate de autoritățile publice în vederea combaterii calamităților naturale, a incendiilor, a epidemiilor, a epizootiilor și a altor fenomene similare, instanța de judecată poate fi sesizată doar pentru exercitarea controlului următoarelor circumstanțe: a) existența situației excepționale la data la care a fost emis actul; b) competența autorității publice de a emite actul; c) existența interesului public care justifică emiterea actului administrativ; d) imposibilitatea efectivă a autorității publice de a emite actul în condiții obișnuite; e) proporționalitatea, în conformitate cu art. 29, a măsurilor adoptate prin act administrativ.

123. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atrage atenția că, actul administrativ contestat urmează a fi supus verificării prin prisma tuturor circumstanțelor enumerate de prevederile art. 225 alin. (3) din Codul administrativ.

124. Cu referire la existența situației excepționale la data la care a fost emis actul, se constată cu certitudine că, prin Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova privind declararea stării de urgență nr. 41 din 24 februarie 2022, s-a declarat stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pentru o perioadă de 60 de zile. Dispoziția contestată a fost emisă la 25 februarie 2022.

125. Respectiv, se constată cu certitudine că la data emiterii actului administrativ contestat, pe întreg teritoriul Republicii Moldova, era declarată stare de urgență, astfel fiind întrunită prima condiție - *existența situației excepționale la data la care a fost emis actul*.

126. Cu privire la *competența autorității publice de a emite actul*, se rețin prevederile art. 21 alin. (1) al Legii privind regimul stării de urgență, de asediu și de război nr. 212-XV din 24.06.2004, potrivit căruia în cazul declarării stării de urgență la iminența declanșării sau la declanșarea unor situații excepționale cu caracter natural, tehnogen sau biologic-social, fapt ce impune necesitatea prevenirii, diminuării și lichidării consecințelor acestora, planificarea, organizarea și coordonarea activității de aplicare a

măsurilor impuse revin Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, iar coordonarea aducerii la îndeplinire a măsurilor de rigoare revine Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale.

127. Articolul 22 al aceleiași legi, prevede că pe durata stării de urgență, Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova are următoarele atribuții: a) emite dispoziții privind aplicarea măsurilor de protecție a populației și bunurilor, de localizare și lichidare a consecințelor situațiilor excepționale, de apărare a statului de drept și de menținere sau restabilire a stării de legalitate. Dispozițiile Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova se publică pe pagina web oficială a Guvernului și sunt executorii pentru conducătorii autorităților administrației publice centrale și locale, ai agenților economici, ai instituțiilor publice, precum și pentru cetățeni. Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova va asigura actualizarea și evidența permanentă a dispozițiilor emise.

128. Potrivit pct. 7 din Regulamentul Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului Republicii Moldova, nr. 1340 din 04 decembrie 2001, în caz de pericol și declanșare a situațiilor excepționale, Comisia analizează datele recepționate privind situația creată, studiază caracterul, cauzele declanșării și proporțiile situației excepționale, adoptă decizii cu privire la aplicarea unor măsuri urgente, precum și unor măsuri ulterioare de protecție a populației, teritoriului și patrimoniului, localizarea și lichidarea consecințelor situațiilor excepționale. Organele administrației publice centrale și locale informează Comisia despre situația creată prin intermediul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență al Ministerului Afacerilor Interne.

129. Articolul 15 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului („Derogarea în caz de stare de urgență”), prevede că, în caz de război sau de alt pericol public ce amenință viața națiunii, orice Înalță Parte Contractantă poate lua măsuri care derogă de la obligațiile prevăzute de prezenta Convenție, în măsura strictă în care situația o impune și cu condiția ca aceste măsuri să nu fie în contradicție cu alte obligații care decurg din dreptul internațional.

130. Art. 15 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului stabilește trei condiții pentru validitatea derogării: - *trebuie să existe un război sau un alt pericol public ce amenință viața națiunii*; - măsurile adoptate pentru a răspunde acestui război sau acestui pericol public nu trebuie să depășească măsura strictă în care situația o cere; - astfel de măsuri nu trebuie să fie în contradicție cu celelalte obligații ale statului care decurg din dreptul internațional.

131. Sensul normal și obișnuit al sintagmei „pericol public ce amenință viața națiunii” desemnează „o situație de criză sau de pericol excepțional și iminent, care afectează întreaga populație și constituie o amenințare pentru

viața organizată a comunității care alcătuiește statul” [Lawless împotriva Irlandei (nr. 3), 1961, pct. 28].

132. Pericolul trebuie să fie efectiv sau iminent. O criză care afectează doar o regiune a statului poate constitui un pericol public ce amenință „viața națiunii” (a se vedea, de exemplu, derogările referitoare la Irlanda de Nord în cauza Irlanda împotriva Regatului Unit, 1978, pct. 205, și cele referitoare la sudetul Turciei în cauza Aksoy împotriva Turciei, 1996, pct. 70). Criza sau pericolul trebuie să fie excepționale, adică măsurile sau restricțiile normale, permise de Convenție pentru protejarea siguranței și ordinii publice și a sănătății, trebuie să fie vădit insuficiente [Danemarca, Norvegia, Suedia și Țările de Jos împotriva Greciei („Cauza elenă”), raportul Comisiei, 1996, pct. 153].

133. Respectiv, în contextul instituirii stării de urgență în țară prin Hotărârea Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022, stare care survine potrivit prevederilor art. 1 din Legea nr. 212/2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război, fie în caz de iminență a declanșării sau declanșare a unor situații excepționale cu caracter natural, tehnogen sau biologic-social, ceea ce face necesară prevenirea, diminuarea și lichidarea consecințelor acestora, fie în cazul existenței unui pericol pentru securitatea națională sau ordinea constituțională, ceea ce face necesară apărarea statului de drept, menținerea sau restabilirea stării de legalitate, este evidentă întrunirea cerințelor prevăzute de art. 54 din Constituția Republicii Moldova, dar și de Legea nr. 212/2004, în contextul unor eventuale restrângeri ale drepturilor și libertăților fundamentale ale omului și cetățeanului, precum și se atestă competența Comisiei Situații Excepționale de a emite actul administrativ contestat.

134. Prin urmare, *în contextul situației regionale de insecuritate și pericolul la adresa securității naționale a Republicii Moldova* (declarată prin hotărârea Parlamentului RM nr. 41 din 24.02.2022) se permite derogarea de la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în esență și de la prevederile art. 70 a Legii nr. 135/2007 privind societățile cu răspundere limitată.

135. În privința *existenței interesului public* care justifică emiterea actului administrativ, se rețin prevederile art. 18 din Codul administrativ, care stabilește că, interesul public vizează ordinea de drept, democrația, garantarea drepturilor și a libertăților persoanelor, precum și obligațiile acestora, satisfacerea necesităților sociale, realizarea competențelor autorităților publice, funcționarea lor legală și în bune condiții.

136. Astfel, prevederile contestate ale Dispoziției Comisiei pentru Situații Excepționale nr.2 din 25 februarie 2022, au fost adoptate ținând cont de faptul că, Aeroportul Internațional Chișinău prezintă un obiect de interes național, de o importantă sporită în infrastructura avia a Republicii Moldova. Respectiv, în contextul situației regionale, asigurarea securității naționale și ordinii publice depinde de modul de gestiune a aeroportului în cauză.

137. Cu referire la *imposibilitatea efectivă a autorității publice de a emite actul în condiții obișnuite*, instanța de recurs menționează că, în situația în care pe teritoriul întregii țări este declarată o stare de urgență, intervenția Comisiei pentru Situații Excepționale presupune, intrinsec, faptul că, mecanismele legale ordinare puse la dispoziția celorlalte autorități publice nu au fost apte să asigure într-o manieră suficientă excluderea riscurilor pentru care este necesară intervenția CSE, sau, chiar și în situația în care acestea, fiind duse la o finalitate, în abstract, ar putea asigura eliminarea riscurilor constatate, datorită duratei de desfășurare a lor se prezintă a fi ineficiente și improprii pentru eliminarea unor pericole iminente și cu un efect ireversibil pentru interesele publice și care au fost protejate astfel prin intervenția CSE.

138. În privința *proporționalității*, în conformitate cu art. 29, a măsurilor adoptate prin act administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că art. 29 din Codul administrativ prevede că, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.

139. Proporționalitatea acțiunii administrative, în special a actului administrativ, constă în obligația autorităților publice de a nu interveni în drepturile cetățeanului, decât într-un mod armonios și echilibrat și doar atunci când o cere interesul public, fără a atinge substanța dreptului subiectiv. Ingerințele în drepturile omului prin acțiune administrativă nu este exclusă, însă ea trebuie să urmărească un scop legitim urmând să fie potrivă, necesară și rezonabilă.

140. Proporționalitatea constituie un element obligatoriu al principiului legalității acțiunii administrative. Controlul judecătoresc efectiv realizat prin acțiunea în contencios administrativ obligă judecătorul administrativ să verifice respectarea acestei axiome juridice de către autoritățile publice, atunci când se relaționează cu cetățeanul prin acțiunea administrativă. Orice hotărâre judecătorească prin care se înfăptuiește jurisdicția administrativă trebuie să conțină efectuarea testului proporționalității.

141. Astfel, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. Verbul „trebuie”, utilizat de legiuitorul Republicii Moldova în textul articolului 29 din Codul administrativ, denotă despre o obligație absolută de respectare de către autoritățile publice a

proporționalității atunci când întreprind măsuri oficiale, dar și obligația instanței de judecată de a verifica în ce măsură corespunde proporționalității.

142. Instanța de recurs reține prevederile art. 54 alin. (2) din Constituție, care stabilește că exercițiul drepturilor și al libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor „prevăzute de lege”.

143. Totodată, Curtea Constituțională a Republicii Moldova și Curtea Europeană a Drepturilor Omului au stabilit că: evitarea unui pericol real ce ar amenința ordinea constituțională, prevenirea riscului răspândirii unei epidemii ori consecințele unei calamități naturale, protecția minorilor, *apărarea securității naționale*, a ordinii publice, reprezintă măsuri care privesc restrângerea exercițiului libertăților publice, fiind necesare într-o societate democratică, deoarece prin aceste măsuri se urmărește protejarea unor valori fundamentale.

144. Potrivit art. 1 al Legii securității statului nr. 618-XIII din 31.10.1995, *securitatea statului este parte integrantă a securității naționale*. Prin securitatea statului se înțelege protecția suveranității, independenței și integrității teritoriale a țării, a regimului ei constituțional, a potențialului economic, tehnico-științific și defensiv, a drepturilor și libertăților legitime ale persoanei împotriva activității informative și subversive a serviciilor speciale și organizațiilor străine, împotriva atentatelor criminale ale unor grupuri sau indivizi aparte.

145. Iar art. 3 al aceleiași legi prevede că *securitatea statului se asigură prin stabilirea și aplicarea de către stat a unui sistem de măsuri cu caracter economic, politic, juridic, militar, organizatoric și de altă natură, orientate spre descoperirea, prevenirea și contracararea la timp a amenințărilor la adresa securității statului*.

146. Potrivit art. 4 alin. (1), alin. (2) lit. d) din Legea securității statului nr. 618-XIII din 31.10.1995 (în vigoare la momentul emiterii actului contestat), prin amenințări la adresa securității statului se înțelege ansamblul de acțiuni, condiții și factori ce comportă pericol pentru stat, societate și personalitate.

- Pericol deosebit pentru securitatea statului prezintă: d) acțiunile care favorizează apariția de evenimente extraordinare în transporturi, telecomunicații, la unitățile economice și cele de importanță vitală.

147. Reieșind din cele expuse, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că, măsura întreprinsă de către Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova prin pct. 35 din Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale nr.2 din 25 februarie 2022 este una legală, justificată și proporțională, iar aprobarea acesteia a avut loc în conformitate cu prevederile legale și principiile de drept internațional.

148. Astfel Completul de judecată constată că, argumentele recurentului sunt nefondate, întrucât instanța de fond a reținut în mod corect că, dispoziția nr. 2 din 25 februarie 2022 a fost emisă în conformitate cu art. 2 din

Hotărârea Parlamentului nr. 41/2022 privind declararea stării de urgență, care la pct. 15 a indicat expres că, Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova va emite dispoziții în vederea punerii în executare a următoarelor măsuri: modificarea procedurii de numire în funcție și de destituire a conducătorilor agenților economici și ai instituțiilor publice.

149. Iar, Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, întru executarea acesteia a dispus că, prin derogare de la prevederile art.70 al Legii nr.135/2007 privind societățile cu răspundere limitată, se suspendă dl. Boris Salov din funcția de administrator al SRL „Avia Invest” și se numește în calitate de administrator pentru perioada stării de urgență dl. Sergiu Chetraru.

150. Instanța de recurs reiterează că, prevederea de la pct. 35 din Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale nr.2 din 25 februarie 2022, a fost emisă în temeiul împuternicirilor prevăzute la art. 2 sbpct. 15) din Hotărârea Parlamentului nr. 41/2022, dar și în temeiul prevederilor legale exprese ale art. 22 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 212/2004, care stabilește că: Pe durata stării de urgență, Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova are următoarele atribuții stabilește procedura de numire în funcție și de destituire a conducătorilor agenților economici și ai instituțiilor publice, cazurile când este permisă demisia lucrătorilor.

151. Prin urmare, măsura suspendării și numirii administratorului a fost emisă în stricta executare a unui act normativ primar, cu forță juridică egală cu cea a unei legi.

152. Mai mult, măsurile întreprinse au un caracter temporar. Astfel, dl. Boris Salov s-a suspendat din funcția de administrator al SRL „Avia Invest” și s-a numit în calitate de administrator pentru perioada stării de urgență dl. Sergiu Chetraru. Iar potrivit pct. 1 din Hotărârea Parlamentului nr. 41/2022, s-a declarat stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pentru o perioadă de 60 de zile.

153. Completul Curții Supreme de Justiție nu poate reține argumentul recurentului precum că, Comisia pentru Situații Excepționale și-a arogat atribuții suplimentare, or, cadrul normativ nu poate stabili expres și exhaustiv toate posibilitățile și circumstanțele concrete de modificare a procedurii de numire în funcție și de destituire a conducătorilor agenților economici, iar în acest sens se rețin considerentele expuse de Curtea Constituțională în Hotărârea pentru controlul constituționalității unor prevederi din Legea nr. 212 din 24 iunie 2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război și a unor prevederi din Hotărârea Parlamentului nr. 55 din 17 martie 2020 privind declararea stării de urgență nr. 17 din 23 iunie 2020, unde printre altele se preciza că:

„Pct. 82 Autoritățile responsabile de gestionarea stării de urgență au nevoie de flexibilitate pentru a putea reacționa prompt la diversitatea situațiilor de urgență care pot pune țara în pericol. Descrierea detaliată și anticipată a măsurilor care pot fi necesare pentru a combate starea de urgență echivalează cu faptul că Parlamentul ar

trebui din timp să prevadă ce măsuri sunt necesare în fiecare caz de urgență. Curtea consideră că această sarcină este greu de realizat sau chiar imposibilă pentru Parlament. Mai mult, utilizarea unor formulări rigide sau descrierea în mod exhaustiv a măsurilor poate limita capacitatea puterii executive în fața situației de urgență cu care se confruntă. Așadar, în contextul stării de urgență, reglementarea de o manieră flexibilă a măsurilor care eventual pot fi întreprinse de către autorități pentru a face față stării de urgență este acceptabilă și necesară.”

154. Instanța de recurs reiterează că atât Constituția Republicii Moldova, cât și Convenția Europeană a Drepturilor Omului, autorizează restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți în condițiile legii și ale principiilor generale ale dreptului internațional chiar și în situații ordinare, cu atât mai mult această intervenție a statului este admisă în perioadele unor stări de urgență, de asediu sau de război, când se pune problema existenței unor pericole pentru securitatea națională sau ordinea constituțională, ceea ce face necesară apărarea statului de drept, menținerea sau restabilirea stării de legalitate. Or, în cazurile date sarcina protecției interesului social colectiv obține o preponderență suplimentară asupra intereselor particulare ale unor indivizi, chiar dacă acestea derivă din prevederile unor acte normative, or, așa cum prevede art. 4 alin. (1) din Legea nr. 212/2004, în perioada stării de urgență, de asediu sau de război, legile și alte acte normative adoptate până la instituirea stării respective acționează în măsura în care nu contravin prezentei legi.

155. Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al recurentului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea cauza *Garda Ruiz vs Spania* (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; *Moreira Ferreira vs Portugalia* (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84, 98).

156. În baza acestor considerații, se constată că alte susțineri ale recurentului nu constituie temei de admitere a recursului, deoarece se combat cu cele invocate mai sus și se axează asupra circumstanțelor, care au fost constatate și elucidate pe deplin de către instanța de fond, având la bază cumulul de probe apreciate cu respectarea normelor de drept material și procedural.

157. În context, instanța de recurs menționează, că argumentele recursului, coincid cu argumentele LTD „Komaksavia Airport Invest” indicate în cererea de chemare în judecată, cărora Curtea de Apel Chișinău le-a dat o apreciere corespunzătoare.

158. În conexiunea celor relatate, instanța de recurs, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza *Rebai și alții contra Franței* din 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde Curtea a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și restul argumentelor

invocate în recurs, cu atât mai mult, că acestea nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

159. Din considerentele menționate și având în vedere faptul că hotărârea instanței de fond este întemeiată și legală, iar criticile formulate în recurs sunt nejustificate, completul judiciar al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține hotărârea contestate.

160. În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge recursul depus de LTD „Komaksavia Airport Invest”.

Menține hotărârea din 7 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de LTD „Komaksavia Airport Invest” împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova privind anularea pct.35 din Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova nr.2 din 25 februarie 2022.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă